

System hodnocení – jak dál?

V Brně se v průběhu druhého březnového víkendu jen netančilo. Součástí Brno Open byl i mezinárodní Kongres WDSF, v jehož průběhu se prezentovaly změny v hodnocení tanečních výkonů a přístupy jednotlivých porotců a uznávaných osobností. Hlavními přednášejícími byli Petr Odstrčil, Fabio Bosco a Sergei Milicija.

Oba zahraniční hosté, Fabio Bosco pro standardní tance a Sergei Milicija pro latinsko-americké tance, rozebírali jednotlivé figury na výkonu demonstračního páru a dělili se se svými kolegy o zkušenosti a možný přístup.

Petr Odstrčil, prezident ČSTŠ, pojal téma širěji a ohlédl se i daleko do minulosti. Svou přednášku začal výčtem dosud používaných metod hodnocení a vývojem systému od 30. let až do současnosti, kdy se na významných akcích používá systém 3.0. Poté se rozebíraly rozdíly metodami hodnocení, tedy skatingem a absolutním hodnocením.

Velice často lze (zejména v kuloárech tanečních soutěží a na sociálních sítích) zaznamenat emotivní hodnocení výkonu porotců. Občas to vypadá, že máme více porotců než tanečnicků. Ale ono tomu tak vlastně i je... Každý si přeci na výkon tanečních párů vytváříme svůj názor. Jenže, sledujeme všechny páry stejně? Nepoměřujeme výkon toho svého oblíbeného s těmi ostatními?

Většina z diváků má to hodnocení hozené jen jako „líbí / líbí míň / nelíbí“, ale porotci do toho musí dát mnohem víc. Musí znát katalog figur, musí sledovat poslední trendy, neměli by se mýlit v rytmicích, musí posoudit choreografii... A to vše v omezeném čase. Neexistuje možnost opakování záběru, známka se nedá vzít zpět. A to už od prvního tance. Kdo z vás by to chtěl / uměl dělat? Porotci rozhodují o úspěchu / neúspěchu. Je to velmi odpovědná práce.

Myslím, že kdo si to nikdy nevyzkoušel, nemůže posoudit, co všechno za tím je. Nikdo není dokonalý. Porotců je na jednotlivé soutěže delegováno tolik, aby se jejich jednotlivá subjektivní hodnocení spočítala dohromady a měli jsme z toho co neobjektivnější výsledek.

Vzhledem k tomu, že je vše zveřejňováno a páry mají své výsledky k dispozici prakticky okamžitě, nedovolí si téměř nikdo nikomu úmyslně škodit.

Například on-line systém aplikovaný v rámci absolutního hodnocení umožňuje exportovat a jednoduše analyzovat anomálie v hodnocení jednotlivých porotců a erudovaně nad nimi diskutovat. To bylo smyslem i zamýšlených rozborových seminářů, které se podle původních plánů měly konat po každém dosud proběhnuvším národním šampionátu.

Samozřejmě, že jsme zaznamenali i negativní ohlasy na tento systém hodnocení z řad samotných porotců. Dokonce koluje petice za zrušení absolutního systému hodnocení. Zvláštní na tom je, že nikdo nepřišel s ničím lepším.

Byla to přece jen otázka času, kdy nebude stačit srovnat páry v pořadí 1, 2, 3 až 6. Rozdíly mezi páry jsou tak marginální... A pro diváka je přece skvělé, když vidí on-line výsledek svého oblíbeného páru. Ano, je to třeba na úkor překvapení z celkového výsledku, ale na druhou stranu je – alespoň pro mne - více zajímavé, když někdo vyhraje o 0,003 bodu, jak tomu bylo například v soutěži WDSF World Open Standard v Brně.

Pokud se páry mají posouvat, je pro ně řeč výsledků absolutního systému hodnocení srozumitelnější a přínosnější než pouhá informace „vyhrál jsi sambu“.

Vše výše popsané klade samozřejmě nároky na metodiku. Aby byly dostatečně popsány figury, kritéria hodnocení, aby se o tom mluvilo na kongresech a rozborových seminářích (ke kterým jsme se bohužel ještě neodhodlali). Kolikrát se aplikovala možnost, že by se podle stávající odborný dozor zeptal porotce na důvody jeho hodnocení, což mu umožňuje už současná legislativa? Pravidla a normy jsou potřeba, jinak hrozí anarchie, což by znamenalo konec systému. Na tanečním sportu je pěkné, že taková spousta lidí akceptuje hodnocení pohybu do hudby subjektivním názorem porotců. Proto jich bývá na soutěžích tolik a odborníci se snaží přicházet s novými přesnějšími přístupy. Naše členství v nadnárodních celcích nás nezavazuje jen tato pravidla implementovat a řídit se jimi, ale i tato pravidla rozvíjet. A jedním z těchto přístupů, ke kterému nás směřuje i olympijské hnutí, je hledání nuance ve výkonech jednotlivých párů a poměřování, jak se pár odchýlil od ideálního výkonu. A padají desítky, ne že ne.

Tomuto tématu bychom se chtěli věnovat dále a rádi bychom vám v blízké budoucnosti přinesli speciální vysílání diskuse zastánců absolutního systému hodnocení a jeho odpůrce. Prostor dostanou v rámci připravovaného vysílání diváci. Budeme rádi, když se aktivně zapojíte do diskuse a budete se aktivně podílet na dalším rozvoji tanečního sportu.

Petr Barnat